

МОЛОДИЖА Кіровоградська

КОМУНАР

субота, 18 квітня

ЦІНА 1 КРБ. № 14(4197)

ІНФОРМАЦІЙНО - ПУБЛІЦИСТИЧНИЙ ТИЖНЕВИК

'92

Як захочете до свята
Близьку людину щиро
привітати —
За пару днів на ваше
клопотання
Напишемо віршоване
вітання.
Як Вам забракне слів
для оголошень,
Об'яв., послань,
освічень чи запрошень —
Звертайтеся до нашої
газети:
До Ваших послуг бар'єр
і поети.

ЗРАЗОК ЗАМОВЛЕННЯ

Прошу написати
привітання в обсязі 28
рядків у ліричному /гу-
мористичному,
трагічному/ настрої, ук-
раїнською мовою на ім'я
Петренка Івана Семено-
вича.

З приводу ювілею 50
років, який відбудеться 8
квітня.

При цьому
повідомляю: Петренко
І.С. 25 років працює на
заводі "Гіросіла". За-
хоплюється спортом. Лю-
бить кіно і театр. Багато
часу віддає внукам Олі та
Еолі /і т.д. за бажанням
замовника/.

Обов'язково згадати:
хотілося б, щоб кинув на-
лити. Хотів бути злотчи-
ком /чи інше за бажан-
ням замовника/.

Знак Зодіаку. .

Привітання має бути
написане від імені:

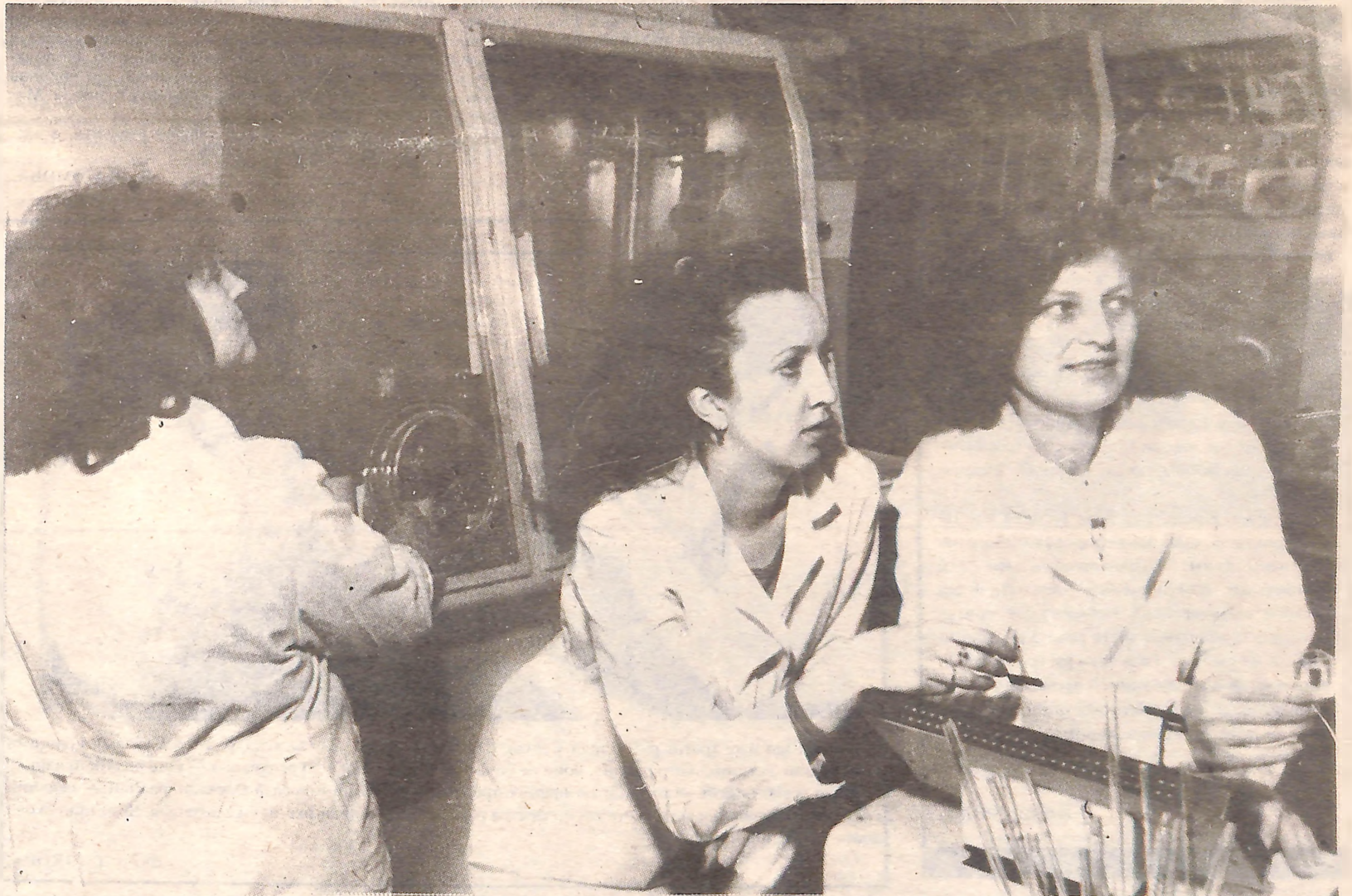
сина Сергія, невістки
Віри, внуків.

Термін виконання —
до 7 травня.

Затяжність до строку —
5 крб. рядок.
Терміновіше — за домо-
вленістю.

ВДИХАТИ АТМОСФЕРНЕ ПОВІТРЯ КІРОВОГРАДА ЩЕ МОЖНА, АЛЕ...

Ми не обділяємо увагою роботу метеорологів обласного центру. Колись майже регулярно давали їхні дані і прогнози. Але політичні бурі чи ще щось розвели нас. Виправляючи недолік, пропонуємо познайомитись уже зримо із тими, хто дбає про об'єктивність природної інформації. Співробітники лабораторії спостереження забруднення атмосфери Кіровоградського центру з гідрометеорології /зліва направо/ технік-хімік 1 категорії М.С.ТИМОШЕНКО, технік-хімік М.В.КУЦЕНКО та начальник лабораторії М.І.НЕДЕЛЬКО, приміром, проводять аналіз проб атмосферного повітря, відібрані на постах спостереження. Остаточні результати за квітень ми повідомимо читачам "МК" вже напочатку травня. А попередні? Див. заголовок...

ВІДРОДИВСЯ "СЛАВУТА"

Четвертий рік в Успенській середній школі працює кіностудія "Славута". Народилася вона ще в 1967 році, але на восьмому фільмі про односельців з різних причин припинила на 20 років свою роботу.

Створивши п'ятнадцять фільмів про своїх земляків, нині кіноаматори працюють над новими: "Ветерани другої світової", "Історія Успенки", "Ми — хлібороби". Односельці дивитимуться їх цим літом. Що вони будуть — нема сумніву, адже всі витрати студії взяв на себе колгосп "Шлях Леніна".

Онуфрївський район.

В.ПАВЛОВ.

МУЗИКА БАРОККО

Концерт ансамблю старовинної музики "Барокко" у складі В.Залевського /флейта/, Н.Хилобокової /скрипка/, Канцедолової /клавесин/, О.Ткаченка /альт/, що відбувся у приміщенні обласної філармонії, не зібрав скільки слухачів, як минула презентація цього колективу. Можливо, не всі знали, що ансамбль виступає з новою програмою... А можливо, були якісь інші підстави у городян не побувати на концерті. Шкода. Бо задоволення вони отримали б колосальне. Не так часто у нашому місті звучить музика барокко. Дивний, неповторний час. Вівальді, Кореллі, Марчелло, Бах, Телеман... "Що в імені тобі моєму..." Правда, це вже Пушкін. Інші часи, інші звичаї, уподобання. Та чому інші? Що велике — залишається вічним.

Але я про концерт. Як добре, що міська влада знайшла зайву тисячу-другу у цей, сповнений дефіцитом — і бюд-

жетним! — час, щоб музиканти, які грають музику барокко, знайшли нарешті притулок, оскільки міськвиконком взяв їх під своє крило. Нова програма "Барокко" представляє композиторів трьох європейських країн — Італії, Німеччини, Англії кінця 17 початку 18 століття. Музикознавець Олександр Полячок вводить слухачів у світ цієї КОЛОСАЛЬНОЇ музики. Однак /не хотілось, щоб Саша образився/, в його коментарях, мені здається, не вистачає артистизму. Адже про музику не варто говорити, контролюючи власні емоції. Між іншим, можливо, саме тому багато кіровоградців ще й нині пам'ятають музичні вечори Михайла Казініка.

В.ЛЕВОЧКО.

ВІТРИЦА

**ЗАБЕЗПЕЧЕНА
БУДЕШЬ
ЩАСЛИВОЮ?**

Хочу написати вам усе, що наболіло. Мені 10 років, живу в селі. Постійно читаю оголошення у вашому "Клубі знайомих". "Озвись до мене, моя доленько... Де вона знайде ту "доленьку"? Звичайно, якщо вона добре забезпечена, то знайде її. А я? Я стараюсь не знайомитися з хлопцями, бо живу просто. Одягаюсь не гірше інших. Та зараз характер і душа людини не мають ніякого значення. Кожен старається знайти ласий шматочок, готовий перегризти горло іншому.
І все ж я намагаюсь бути веселою і не помічати поганого. Чекаю дня, коли і мені посміхнеться щастя.

Тетяна.

ІСТОРІЮ МІНЯЮТЬ НА КОТЕДЖІ

Влітку минулого року члени нашого клубу почули по радіо розповідь про те, що в нашому місті занедбаний пам'ятник генералу Георгію Арсеновичу Емануелю /1775-1837/ — людині, відомій у всьому світі, видатному полководцю, герою війни 1812 — 1813 рр., який керував Київським драгунським полком і нагороджений за відвагу золотою шаблею, орденами Володимира 1 ст., Георгія 1У ст. Емануель організував першу у світі експедицію на Ельбрус.

І ось ми на місці, в районі Масляниківки. Жваво іде будівництво сучасних котеджів, господарі яких поволі, крок за кроком, зменшують охоронну зону, виділену державою для останнього притулку родини генерала (у склепі було поховано 7 членів сім'ї). До того ж розібратися спочатку, що це за споруда, було важко — ніде ніякого напису. Тай якби був, то побачити його неможливо — навкруги все заросло кущами амброзії.

На засіданні клубу було вирішено з'ясувати, як ми можемо допомогти місту зберегти цей історичний пам'ятник і запропонувати обласному товариству охорони пам'ятників свою допомогу, щоб привести територію пам'ятника до нормального стану.

У товаристві, на перший погляд, жваво зацікавились нашими пропозиціями. С.М.Чабаненко навіть напра-

вила з нашим керівником свого працівника, яка довго дивувалась, дивлячись на будівлю, і обіцяла про все доповісти керівництву. У нас взяли координати, подякували за гурботу, пообіцяли все з'ясувати і покликати, коли все проясниться.

І ось уже весна. Те що сталося зі спорудженим за відвагу золотою шаблею, орденами Володимира 1 ст., Георгія 1У ст. Емануель організував першу у світі експедицію на Ельбрус.

І ось ми на місці, в районі Масляниківки. Жваво іде будівництво сучасних котеджів, господарі яких поволі, крок за кроком, зменшують охоронну зону, виділену державою для останнього притулку родини генерала (у склепі було поховано 7 членів сім'ї). До того ж розібратися спочатку, що це за споруда, було важко — ніде ніякого напису. Тай якби був, то побачити його неможливо — навкруги все заросло кущами амброзії.

На засіданні клубу було вирішено з'ясувати, як ми можемо допомогти місту зберегти цей історичний пам'ятник і запропонувати обласному товариству охорони пам'ятників свою допомогу, щоб привести територію пам'ятника до нормального стану.

ПОШТОВА СКРИНЬКА

Добрий день. Ви вже давно не зазирали до поштової скриньки? Зробіть це сьогодні. Сімнадцятирічна Алла Тарасенко з міста Бобринця бажає листуватися з ровесниками. Заохлопється ВСИМ, знає і вмє грати на трьох інструментах. Пише пісні. Любить тварин. Поважає старших і батьків. Мабуть, знайдуться друзі, які захочуть поспілкуватися з нею. Алла живе по вулиці Щорса, 48. Поштовий індекс: 317220.

А 12-річна Іра Пляк з Новомиргорода обмінюється фотографіями індійських акторів, ну і, звичайно, любить індійські фільми. Хочє мати багато друзів. Живє по вулиці Кірова, 35 кв.12 (317410).

Валентина Сербин, теж любителька індійських фільмів. Їй 16 років. Ось адреса: 317015 Світловодський район, с.Глинське, вул.Кірова, 34.

Та що це сьогодні! Усі люблять індійські фільми. Ось і Віка із села Кам'янки Новомиргородського райо-

можливість перепохвання останків на військовому кладовищі на валах фортеці.

Державним органам, мабуть, слід відновити роботу по спорудженню пам'ятника. За допомогою охоронної зони, з часом включити цей об'єкт до маршруту туристів. В Україну, а також до нашого міста зараз приїжджають люди із західних країн, представники української діаспори, це має привертнути увагу.

Емануель — виходець з Австро-Угорщини, сьогоднішньої Сербії. До речі, онучка генерала Ірина, яка живе в Сполучених Штатах Америки, минулого року була проїздом у нашому місті, а цього збирається приїхати вдруге, вже на більш тривалий час.

Треба також розібратися з фактами пограбування пам'ятника та включити його до об'єктів чергування міліції, запросити до міста компетентних спеціалістів, які б могли зробити висновки про цінність цього пам'ятника, на підставі яких можна було б звертатися в різні зацікавлені інстанції.

Ми ж з свого боку пропонуємо допомогу в благоустрої та догляді.

Н.ДОВГОПОЛОВА,
керівник клубу,
від імені членів клубу **А.ЛІРНІК.,**
В.СЕНЧИЛО,
М.БОНДАРЕНКО.

Вірш в альбом

* * *
Я научилась просто, мудро жить,
Смотреть на небо и молиться богу,
И долго вечером бродить,
Чтоб утомить ненужную тревогу,
Когда шуршат в овраге лопухи
И никнет гроздь рябины желто-красной,
Слагаю я веселые стихи

Анна АХМАТОВА

О жизни тленной, тленной и прекрасной,
Я возвращаюсь. Лижет мне ладонь
Пушистый кот, мурлыкает умильной,
И яркий загорается огонь
На башенке озерной лесопильни.
Лишь изредка прорезывает тишь
Крик аиста, слетевшего на крышу.
И если в дверь мою ты постучишь,
Мне кажется, я даже не услышу

ВАС ВІТАЄ ВОВОЧКА!

На уроці праці вчитель питає:
— Діти, хто знає, як вивести пляму на сорочці?
Вовочка:
— Треба обвести її червоним фломастером і вирізати.

Мал. Б.Новоселова.

Вовочка стоїть під вікном і кричить:
— Наташка! Наташка!
З вікна визирає її мама:
— Що ти хотів?
— Мені Наташка потрібна як жінка: мій м'ячик закотився у жіночий туалет.

Вовочка і Таня запитують у бабусі, звідки вони взялися?

— Тебе, Танюшо, лелека приніс, а тебе, Вовочко, в капусті знайшли.

— Таню, га Таню, давай бабусі все розкажемо, а то так і помре, не знаючи правди.

Вовочка вчить урок: "Вороні бог послав кусочок сиру..."

— Тату, а хіба бог є?

— Дурник, а хіба сир є? Це ж байка.

Вчитель говорить класові:

— Хто з вас вважає себе тупим, встаньте!
Після довгої паузи піднімається Вовочка.

Мал. Б.Новоселова.

— Значить, ти вважаєш себе тупим? уточнює вчитель.

— Не зовсім, просто незручно якимось, що ви один стоїте.

Вовочка молиться перед сном:
— Боже, зроби так, щоб Париж став столицею Англії.

— Для чого тобі це? — здивувалася мама.

— А я в контрольній так написав.

Вовочка прийшов до школи з великим запізненням:

— Що сталося? — незадоволено запитує вчителька.

— На мене напав злодій.

— Який жах! Він у тебе щось відібрав?

— Аякже! Домашнє завдання.

Учитель:
— Вовочка, де знаходиться Сибір?
— В Азії!

— А як туди можна потрапити?
— Через суд!

